

ΙΕΡΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ
ΕΙΣΟΔΙΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΔΡΑΜΑΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΠΟΡΤΑΪΤΙΣΗΣ

ΔΡΑΜΑ 2012

Πρόλογος

Ἐπαινετή κατά πάντα ἡ εὐλαβῆς προσφορά τῆς ἐριτίμου Θεοδώρας Τσαρσάμπαλη διά τήν ἔκδοσιν τοῦ παρακλητικοῦ κανόνος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Πορταϊτίσσης, εἰς μνημόσυνον αἰώνιον τοῦ ἀταδέλφου της ἀειμνήστου μοναχοῦ Δανιήλ Ἰβηρίτου.

Ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς ἱερῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ἀπεδησαυρίσαμεν πιστόν ἀντίγραφον τῆς Πορταϊτίσσης, φιλοτεχνηθέν ὑπό τοῦ ὀσιω-

τάτου μοναχοῦ Λουκά Ἐενοφωντινοῦ καί καθαγιασθέν ἐν τῇ σεβασμῖα μονῇ τῶν Ἰβήρων. Πανδήμως ὑπεδέχθημεν τήν ἱεράν εἰκόνα, κομισθεῖσαν ὑπό τοῦ ἁγίου Καθηγουμένου τῆς σεβασμῖας μονῆς τῶν Ἰβήρων Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Ναθαναήλ, τήν 20ήν Νοεμβρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 2009.

Καθ' ἐκάστην Δευτέραν ἑσπέρας ψάλλεται ἡ ἱερά παράκλησις ὑπέρ υἰείας καί ἐνισχύσεως τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν καί διαφυλάξεως τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν πόλεως καί ἐπαρχίας.

Διά τοῦτο χρησιμωτάτη τυγχάνει ἡ παροῦσα ἔκδοσις τοῦ παρακλητικοῦ κανόνος, ὥστε οἱ εὐλαβούμενοι τήν Ὑπεραγίαν Θεοτό-

κον, ἀνά πᾶσαν στιγμὴν καὶ ὥραν
 εὐρισκόμενοι ἐν ἀνάγκῃ, θλίψει,
 ἀσθενεῖα καὶ διαφόροις κινδύνοις,
 νά προσφεύγωσιν ψάλλοντες τὸν
 ἰκετήριον τοῦτον κανόνα, ἐκζη-
 τοῦντες τὴν ταχεῖαν ἀρωγὴν τῆς
 Κυρίας Πορταϊτίσσης. ΑΜΗΝ.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Δράμας Παῦλος

† Ο ΔΡΑΜΑΣ ΠΑΥΛΟΣ

Η ΚΥΡΙΑ ΠΟΡΤΑΪΤΙΣΣΑ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΙΒΗΡΩΝ

Εἰσαγωγικά

Ἡ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΣ ΕΠΕΛΕΞΕ ΤΟΝ ΑΘΩ ὡς Περιβόλι Της ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια. Ἀπὸ τότε οἱ εὐλογίες Της πρὸς τὸν ἱερὸ Τόπο εἶναι ἀναρίθμητες. Σημαντικότετη ὅμως ἀπόδειξη καὶ πιστοποίηση τῆς μητρικῆς Της στοργῆς καὶ προστασίας πρὸς τὸν «κλῆρο» (κληρονομία) τῆς εἶναι ὁ μὲ θαυματουργικὸ τρόπο ἐρχομὸς τῆς ἱερᾶς εἰκόνης τῆς Πορταῖτισσας στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἰβήρων καὶ ἡ ἐδῶ συνεχῆς παραμονή της.

Κατὰ τὴν παράδοση, τὸν καιρὸ τῆς εἰκονομαχίας μιὰ εὐσεβῆς

χήρα ἔριξε τὴν εἰκόνα στὴ θάλασσα, στὴν περιοχή τῆς Νίκαιας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, γιὰ νὰ μὴν τὴ βεβηλώσουν οἱ εἰκονομάχοι. Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ ἔστειλε τὸν μονάκριβο γιό της στὴν Ἑλλάδα. Αὐτὸς κατέληξε στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ διηγήθηκε τὰ σχετικά μὲ τὴν εἰκόνα στοὺς μοναχοὺς τῆς ἐποχῆς του, οἱ ὁποῖοι τὰ μετέδωσαν καὶ στοὺς μεταγενεστέρους.

Μετὰ ἀπὸ πολὺ καιρὸ ἡ ἱερὴ εἰκόνα ἐμφανίσθηκε ὄρθια πάνω στὴ θάλασσα, ἔξω ἀπὸ τὴ Μονὴ Ἰβήρων. Μιὰ οὐρανομήκης φωτεινὴ στήλη τὴν περιέβαλλε. Πολλοὶ μοναχοὶ ἀπὸ τὰ γύρω μοναστήρια προσπάθησαν νὰ τὴν πλησιάσουν, ἀλλὰ ἡ εἰκόνα ἀπο-

μακρυνόταν. Τότε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἐμφανίσθηκε στὸν ὄσιο Γαβριὴλ τὸν Ἰβηρα, ὁ ὁποῖος ἀσκήτευε σ' ἓνα σπήλαιο στὸ βουνό, καὶ τὸν πρόσταξε νὰ πάρει αὐτὸς τὴν εἰκόνα Της. Πράγματι, ὁ Ὅσιος κατέβηκε στὴν παραλία, περπάτησε πάνω στὴ θάλασσα, πῆρε τὴν εἰκόνα καὶ τὴ μετέφερε στὴν ξηρά. Στὸ σημεῖο ποὺ τὴν ἀπέθεσε ἀνέβλυσε ἀγίασμα, ποὺ ρέει ἀστείρευτα καὶ ἀποτελεῖ πηγὴ θαυμάτων μέχρι σήμερα.

Στὴ συνέχεια οἱ Ἰβηρίτες πατέρες τοποθέτησαν τὴν εἰκόνα στὸ Καθολικὸ (κεντρικὸ ναό). Ἀλλὰ αὐτὴ τρεῖς φορές μόνη της μετακινήθηκε στὴν εἴσοδο τῆς Μονῆς. Ἄλλες τρεῖς φορές τὴν ἐπανέφε-

ραν, ἀλλὰ ἡ εἰκόνα καὶ πάλι πή-
 γαινε στήν εἴσοδο. Τότε ἡ Παναγία
 ἐμφανίσθηκε γιὰ δεύτερη φορὰ
 στὸν ὄσιο Γαβριήλ καὶ τοῦ εἶπε νὰ
 ἀναγγεῖλει στὸν ἡγούμενο ὅτι ἡ
 θέλησή Της εἶναι νὰ παραμένει
 στήν πύλη τῆς Μονῆς, γιὰ νὰ προ-
 στατεύει τοὺς μοναχοὺς της· ὅτι
 θὰ τοὺς βοηθᾷ ὄχι μόνο σ' αὐτὴ
 τὴ ζωὴ, ἀλλὰ καὶ στὴ μέλλουσα·
 καὶ κατέληξε: «Ἐφ' ὅσον ὁρᾶτε τὴν
 ἐμὴν ἁγίαν εἰκόνα ἐν τῷ μοναστη-
 ρίῳ ὑμῶν, ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος τοῦ
 ἐμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ οὐκ ἐκλείψει
 ἀφ' ὑμῶν». Εἶναι ἡ δεύτερη ὑπό-
 σχεση τῆς Παναγίας ὅτι θὰ προ-
 στατεύει τοὺς Ἄγιορεῖτες μονα-
 χούς, μετὰ ἀπὸ αὐτὴν ποὺ ἔδωσε
 στὸν ὄσιο Πέτρο τὸν Ἀθωνίτη πα-

λαιότερα· ἐδῶ, ὅμως, φανέρωσε καὶ ἓνα αἰσθητὸ σημεῖο τῆς προστασίας Της, τὴν παρουσία τῆς ἱερᾶς εἰκόνας Της στὴ Μονὴ Ἰβήρων.

Ἔτσι οἱ πατέρες, ἀφοῦ διάνοιξαν ἄλλη εἴσοδο, ἔκλεισαν τὴν πύλη τῆς Μονῆς καὶ τὴ διαμόρφωσαν σὲ παρεκκλήσι πρὸς τιμὴν τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας, ἣ ὁποία γι' αὐτὸν τὸ λόγο ὀνομάσθηκε Πορταῖτισσα. Ἀπὸ τότε παραμένει πάντα ἐκεῖ, ὅπως τὸ θέλησε ἡ Παναγία, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἑορτὲς τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Κοιμήσεως, ὅποτε μεταφέρεται πανηγυρικὰ στὸ Καθολικό.

Χαρακτηριστικὸ τῆς εἰκόνας εἶναι καὶ ἡ πληγὴ στὸ λαιμὸ της, ἀπὸ τὴν ὁποία θαυματουργικὰ

ἔτρεξε αἷμα. Ἰστορεῖται ὅτι τὴν τραυμάτισε Ἄραβας πειρατῆς μὲ τὸ ξίφος του, ὁ ὁποῖος, μόλις εἶδε τὸ θαῦμα, μετανόησε, ἔγινε μοναχός, ὀνομάσθηκε Δαμασκηνός καὶ ἔζησε ὀσιακά. Ἦθελε, ὅμως, νὰ τὸν ἀποκαλοῦν Βάρβαρο, λόγῳ τῆς βάνουσης συμπεριφορᾶς του πρὸς τὴν εἰκόνα. Ἀγίασε καὶ εἶναι σήμερα γνωστός ὡς ἅγιος Βάρβαρος, ὅπως ὀνομάζεται στὴν τοιχογραφία τοῦ νάρθηκα τοῦ παρεκκλησίου τῆς Πορταῖτισσας, ὅπου καὶ ἀπεικονίζεται.

Στὴ συνείδηση τῶν Ἀγιορειτῶν ἡ Παναγία ἡ Πορταῖτισσα προστατεύει ὄχι μόνο τὴ Μονὴ Ἰβήρων ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρο τὸ Ὄρος. Ἐπικρατεῖ ἡ παράδοση ὅτι ἂν ἀπομα-

κρυνθεῖ ἡ εἰκόνα Της, δὲ ἀπομακρυνθεῖ καὶ ἡ ἰδιαίτερη θεομητορικὴ χάρη ποὺ σκεπάζει τὸ Περιβόλι Της. Γι' αὐτὸ καὶ ποτὲ δὲν ἔχει μεταφερθεῖ ἐκτὸς Ἀγίου Ὁρους. Αὐτὴ τὴν παράδοση ἐκφράζει καὶ ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, γράφοντας στὸν πρῶτο ἀπὸ τοὺς κανόνες ποὺ συνέθεσε πρὸς τιμὴν Της: «Μένε μεθ' ἡμῶν τῶν δούλων σου, μένε αἰεὶ, ὦ Πορταῖτισσα ἔνδοξε, καὶ μὴ χωρισθῆς ἀπὸ τῆς ποιμνῆς σου πώποτε, τὰ ἡμῶν παραβλέπουσα πταίσματα».

Μέσω τῆς εἰκόνας τῆς Πορταῖτισσας ἡ χάρη τῆς Θεοτόκου ἔχει ἐξαπλωθεῖ στοῦ κόσμου τὰ πέ-
ρατα, μὲ ναοὺς πρὸς τιμὴν Της, μὲ ἀντίγραφα τῆς εἰκόνας, μὲ ἀπειρα

θαύματα καὶ μυστικὲς ἐπισκέψεις. Τιμᾶται ἰδιαιτέρως στὴν ἀπέραντη Ρωσία, ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλο τὸν Ὀρθόδοξο κόσμο. Στὴν Κόκκινη Πλατεία –κέντρο τῆς Μόσχας καὶ τῆς Ρωσίας– ἀπὸ τὸ 1648 ὑπάρχει ἀντίγραφό της καὶ παρεκκλήσι πρὸς τιμὴν της, τόπος εὐλαβικοῦ προσκυνήματος γιὰ ἑκατομμύρια πιστούς.

Μάρτυρες τῶν θαυμάτων εἶναι τὰ δύο ἀργυρεπίχρυσα καλύμματα ποὺ ἔχουν ἀφιερωθεῖ σὲ αὐτὴν (σήμερα καλύπτεται μὲ τὸ παλαιότερο), τὰ πολλὰ ἀφιερῶματα ποὺ τὴ στολίζουν (μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ βασιλικά στέμματα) καὶ τὰ χιλιάδες ἄλλα ποὺ φυλάσσονται στὸ Σκευοφυλάκιο τῆς Μονῆς.

Ἄλλα θαύματα ποὺ ἐξιστοροῦν

τὰ παλαιὰ χειρόγραφα, καὶ μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Παναγία φανέρωσε τὴν κηδεμονία καὶ τὴν πρόνοιά της γιὰ τὴ Μονὴ Ἰβήρων καὶ τοὺς Ἰβηρίτες, εἶναι ὁ καταποντισμὸς τοῦ στόλου τῶν πειρατῶν ποὺ ἀπειλοῦσαν νὰ καταστρέψουν τὴ Μονὴ καὶ τὸ Καθολικὸ της, καὶ ὁ πολλαπλασιασμὸς τοῦ ἀλεύρου, τοῦ κρασιοῦ καὶ τοῦ λαδιοῦ σὲ τρεῖς διαφορετικὲς περιπτώσεις.

Καὶ στὶς ἡμέρες μας ἡ χάρις τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Θεοτόκου ἀπλώνεται σὲ ὅλο τὸν κόσμον μὲ ποικίλους τρόπους. Ἐκπέμπουν χάρις πολλὰ ἀπὸ τὰ ἀντίγραφα της, ἀλλὰ ἡ Πορταΐτισσα περισσότερο θαυματουργεῖ στὴ Μονὴ Της. Ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ ἐνθρονίσθηκε

στό παρεκκλήσι Της, πολλοὶ ἀσθενεῖς θεραπεύονται, εἴτε μετὰ ἀπὸ προσευχῆς καὶ παρακλήσεις μπροστὰ στὴν εἰκόνα, εἴτε μὲ τὴ χρήση μὲ τὸ λάδι τῆς θαυματουργοῦ καντήλας Της ἢ μὲ τὸ ἀγίασμα Της.

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, μὲ τὴν ἄκρα καθαρότητα τῆς ζωῆς, τὴν ὀλοκληρωτικὴ ἀφοσίωση στὸ Θεὸ καὶ τὴν ἀνεπιφύλακτη παράδοση καὶ ὑπακοή Της στὸ θέλημά Του δέχθηκε μέσα Της τὸ πλήρωμα τῆς χάριτός Του καὶ ἀνεδείχθη ὄχι ἀπλῶς Θεοφόρος ἀλλὰ Θεοτόκος. Αὐτὸ τὴν ἔκανε ὑψηλότερη πνευματικὰ καὶ ἐνδοξότερη, ὄχι μόνο ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους Της ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὶς ἴδιες τὶς ἀγγελικὲς δυνάμεις. Καὶ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ δο-

ξάστηκε τόσο ἀπὸ τὸ Θεό, δὲν παύει νὰ πρεσβεύει πρὸς Αὐτὸν ὑπὲρ τῆς «συγγενοῦς οἰκειότητός» Της, τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· νὰ προστατεύει καὶ νὰ βοηθᾷ μὲ ποικίλους τρόπους ὅσους Τὴν ἐπικαλοῦνται· νὰ μεταδίδει τὴν ἀνεξάντλητη χάρη τοῦ Θεοῦ, ποὺ πλημμυρίζει τὴν ὑπαρξή Της, σὲ ὅσους προσκυνοῦν τὶς ἀναρίθμητες εἰκόνες Της· διότι ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ ἀγιάζει ὄχι μόνο τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα τῶν Ἁγίων, ἀλλὰ καὶ ὅ,τι τὸ ὑλικὸ ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μαζί τους, καὶ τὶς εἰκόνες ποὺ ἀπεικονίζουν τὴ μορφὴ τους· καὶ ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ γνωρίζουμε ὅτι «ἡ τῆς εἰκόνης τιμὴ ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει»,

ὅπως διδάσκει ὁ Μέγας Βασίλειος.

Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἁγιασμένες εἰκόνες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἶναι καὶ ἡ τῆς Πορταΐτισσας. Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς τῆς ἁγίας εἰκόνης μεταδίδεται σὲ ὅσους μὲ εὐλάβεια τὴν ἀσπάζονται καὶ τὴν προσκυνοῦν ἐπικαλούμενοι τῇ βοήθεια καὶ προστασία τῆς Παναγίας μας.

† Ἀρχιμανδρίτης
Βασίλειος Ἰβηρίτης
Προηγούμενος

ΤΟ ΕΝ Τῷ ΙΕΡῶ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚῶ ΝΑῶ
ΕΙΣΟΔΙῶΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΔΡΑΜΑΣ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΕΙΚΟΝΟΣ
ΤΗΣ ΠΟΡΤΑΪΤΙΣΣΗΣ.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΠΟΡΤΑΪΤΙΣΣΗΣ

(Ποίημα ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
Μικραγιαννανίτου)

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως
λέγομεν τὸν ρμβ΄ Ψαλμόν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσ-
ευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέ-
ησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰ-
σάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν
μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δι-

καιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ

ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου. Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

*Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ.*

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

*Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς.*

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὰ ἐπόμενα Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆ θαυμαστῇ σου Πορταῖτισσα
σκέπη, δι' ἧς λυτροῦσαι ἡμᾶς
πάσης ἀνάγκης, προστρέχομεν
ἐκάστοτε κραυγάζοντες θερμῶς·
ὥσπερ πάλαι ἔδειξας ἐφ' ἡμῖν τὴν
σὴν χάριν, οὕτω καὶ νῦν Δέσποι-
να, μὴ ἐλλίπης εἰς τέλος, ὡς ἐπηγ-
γείλω σκέπειν καὶ φρουρεῖν, τοὺς
ἀδιστάκτω ψυχῇ προσιόντας σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὅμοιον.

Ἡεὐκλεῆς καὶ παναγία εἰκὼν σου, ὡσπερ ἐχέγγυον ἡμῖν σωτηρίας, τῇ σῆ προνοίᾳ Ἄχραντε δεδώρηται, ἣνπερ θησαυρίσασα ἡ Μονὴ τῶν Ἰβήρων, πάσης ἀπαλλάττεται διὰ σοῦ ἐπηρείας, καὶ σὺν αὐτῇ ἐλπίδος ἀρραγοῦς, πληροῦται Κόρη, καὶ πᾶς ὁ προστρέχων σοι.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Θλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνο-

μίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
 ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
 διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον
 καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
 ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν
 τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν
 τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν
 ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁ-
 μαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
 μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπη-
 σας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
 σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Παν-
 τιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρι-
 σθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
 χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς
 μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
 ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπει-
 νωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσω-
 πόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου

καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ὑψαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὄλο-

καυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ εὐθύς ψάλλομεν τὸν Κανόνα.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ῥοδὴ α΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ μεγαλεῖα τῆς σεπτῆς εἰκόνοσ σου, ἀνευφημηῆσαι τολμῶν, ἐν

ὕλικῃ γλώσση, καὶ ῥυπῶσι χεῖλεσι,
 τῆς πυριμόρφου δέομαι, καθαρ-
 σίου λαβίδος, ἧς Ἑσαΐας ἠξίωται,
 Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἀπειρόγαμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρῶσιν καὶ χάριν ἀληθῆ καὶ ἔλε-
 ρος, ἡ σὴ ἁγία εἰκὼν, δαψιλῶς
 βλυστάνει, ὡς πηγὴ ἀκένωτος, καὶ
 θλίψεων τοὺς ἄνθρακας, κατα-
 παύει Παρθένε, δρόσῳ τῆς σῆς
 ἀγαθότητος, πάντων τὰς καρδίας
 εὐφραίνουσα.

Δόξα...

Θδυνηρῶν ἐπιφορῶν ἀπάλλα-
 ξον, καὶ νοσημάτων δεινῶν,
 καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ, Κόρη περιστά-
 σεων, τοὺς εὐλαβῶς προστρέ-

χοντας, τῆ σεπτῆ σου εἰκόνι, τῆ
δοξασθείσῃ Πανάχραντε, τῆ ἐπι-
σκιάσει τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν...

Υπερθεν Κόρη τῶν πυλῶν ἡϋ-
δόκησας, τῆς τῶν Ἰβήρων
Μονῆς, τὸ θεοειδές σου σωθῆναι
ἐκτύπωμα· ἐντεῦθεν Πορταΐτισσα,
φερωνύμως ἐκλήθης, ὡς θυρωρὸς
αὐτεπάγγελτος, ταύτης σου τῆς
ποιίμνης καὶ πρόμαχος.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρῦσαι πάσης ἀνάγκης, καὶ προ-
βολῆς Ἄχραντε, ταύτην σου
τὴν ποιίμνην Παρθένε, ἀνακει-

μένην σοι, καὶ πᾶσαν ἄδικον βου-
λὴν διάλυε τάχος, κατ' αὐτῆς δεό-
μεθα, ὦ Πορταΐτισσα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεν τῆ σῆ προστασία, καὶ μητρικῆ
χάριτι, καὶ συμπαθεστάτη προ-
νοία, καὶ ἀντιλήψει σου, αἰεὶ προσ-
τρέχοντες, οἱ τὸν σὸν κλῆρον οἰ-
κοῦντες, κόρη Πορταΐτισσα, δια-
σωζόμεθα.

Δόξα...

Ιλαστήριον θεῖον, ὡς ἀληθῶς
ἔδειξας, ἡμῖν Πορταΐτισσα κόρη,
τὸ σὸν ἐκτύπωμα, ὃ προσπελά-
ζοντες, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμά-
των, ἴασιν λαμβάνομεν, τῆ σῆ
χρηστότητι.

Καὶ νῦν...

Παραδόξως ἀφίκται, ἡ σὴ εἰκὼν Ἄχραντε, πάλαι ἐκ Νικαίας ἐν Ἄθῳ, τῇ εὐδοκίᾳ σου, καὶ ὑπὲρ ἥλιον, τῆς ἀρωγῆς σου ἀστράπτει, πᾶσι τὰ δωρήματα, τοῖς σὲ δοξάζουσι.

Διάσωσον, ὦ Πορταΐτισσα πάντα-γενε Θεοτόκε, πάσης βλάβης καὶ ἀναγκῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς ὀλοψύχως προστρέχοντας τῇ σῇ σκέπῃ.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

*Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄) καὶ μετὰ τὴν
ἐκφώνησιν τὸ παρὸν Κάδισμα.*

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμῆ.

Προστάτις θερμῆ, καὶ μέγα καταφύγιον, καὶ σκέπη στερρά, καὶ σύμμαχος καὶ ἔφορος, ὑπάρχεις Πορταΐτισσα, τῶν τὴν σὴν ἐκζητούντων βοήθειαν· διὸ λύτρωσαι πάσης ἀπειλῆς, ὡς ὑπέσχου τοὺς δούλους σου Πανάμωμε.

Ῥδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦλη ψυχῆ, καὶ διανοία προστρέχομεν, Θεοτόκε, τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ ἐκβοῶμέν σοι ἐν

κλαυθμῶ, κλινόν σου τὰ ὦτα, εἰς τὰς φωνὰς ἡμῶν Ἄχραντε, καὶ πλήρου τὰς αἰτήσεις, Πορταΐτισσα Κόρη, τὰς ἡμῶν ὡς Θεοῦ Μήτηρ εὐσπλαγχνος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρήσεις τὰς σάς, ἃς ἀπεφήνω Πανάχραντε, περὶ ταύτης, τῆς κληρονομίας σου, πλήρου Παρθένε ὡς συμπαθῆς, καὶ μὴ ἀποστήσης, ἐκ ταύτης τὴν προστασίαν σου· ἡμάρτομεν γὰρ Κόρη, ἀλλὰ σοὶ καθ' ἐκάστην, τὰς ἐλπίδας ἡμῶν ἀναφέρομεν.

Δόξα...

Τὰς ψυχικάς, ἡμῶν ὀδύνας δεράπευσον, καὶ τὰς νόσους πά-

σας τὰς τοῦ σώματος, τὰς δυσφορήτους καὶ χαλεπάς, ἴασαι Παρθένε, καὶ θείῳ φόβῳ στοιχείωσον, ἡμῶν τὰς διανοίας, Πορταΐτισσα κόρη, πρὸς Θεοῦ θελημάτων ἐκπλήρωσιν.

Καὶ νῦν...

Νόμοι ἐν σοί, φύσεως κεκαινοτόμηνται, Θεομητορ, πάντα ὑπὲρ φύσιν γάρ, τὰ κατὰ σὲ καὶ καινοπρεπῆ· καὶ γὰρ παραδόξως, ἡ θάλασσα τὴν εἰκόνα σου, Μονῆ τῆ τῶν Ἰβήρων, ἀσινῆ ἐξαισίως, παραδέδωκε φέρουσα Δέσποινα.

Ῥδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴνα τί ἐλαμπρύνθη, ἡ δεδοξα-
σμένῃ εἰκὼν τοῦ προσώπου

σου, καὶ ἐμεγαλύνθη, ὑπὲρ λόγον ἀγνή Πορταΐτισσα; Ξένως γὰρ ὡς ἦκεν, ἡμῖν ποτὲ διὰ θαλάσσης, οὕτω ξένα ἐργάζεται θαύματα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν δαιμόνων τὰ θράση, καθ' ἡμῶν κατάβαλε Θεοχαρίτῳτε, καὶ τῶν μελετώντων, πονηρὰ καὶ κενὰ Πορταΐτισσα, κατὰ τοῦ σοῦ Ὅρους, ὃ ἡρετίσω ὡς οἰκεῖον, τὰς δεινὰς σκευωρίας ματαίωσον.

Δόξα...

Ιερὰν σε κρηπίδα, καὶ ἀπεριδόνητον ἱερὰν ἄγκυραν, κεκτημένοι Κόρη, οἱ σοὶ δοῦλοι πρὸς σὲ καταφεύγομεν· διὸ τὰς σπιλάδας, τῶν πειρασμῶν καὶ καταιγίδας, ὡς ἀφροῦς θαλαττίους διάλυσον.

Καὶ νῦν...

Σωτηρίας πρὸς τρίβον, καὶ πρὸς
 μετανοίας ὁδὸν τὴν σωτήριον,
 ἴθυνον Παρθένε, τοὺς θερμῶς
 προσιόντας τῇ σκέπη σου, καὶ
 μετὰ τὸ τέλος, ὑπὲρ ἡμῶν ὡς ἐ-
 πηγγείλω, ἀγαθὰ τῷ Θεῷ ἡμῶν
 λάλησον.

Ῥοδὴ ζ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων σε, ἰατῆρα ἄμισθον,
 καὶ ψυχῶν θεραπευτὴν κε-
 κτημένοι, ὡς ἀληθῶς Πορταΐτισσα
 κόρη, τῇ εὐκλεεῖ σου εἰκόνι προσ-
 τρέχομεν, καὶ ἐξ αὐτῆς τὰς δω-
 ρεάς, τῆς εὐνοίας σου πίστει λαμ-
 βάνομεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Α κύμαντος τῶν κυμάτων ὑπερ-
θεν, διαπλεύσασα ἡ θεία εἰκὼν
σου, ἤκεν ἡμῖν ὡς λιμὴν σωτηρίας,
καὶ τῶν δεινῶν κατευνάζει τὰ
κύματα, γαλήνην δὲ τὴν ἀληθῆ,
πρυτανεύει ἡμῖν Πορταῖτισσα.

Δόξα...

Τὴν πύλην μοι, τῆς ζωῆς ὑπ-
άνοιξον, ἀφαρπάζουσα πυλῶν
με τοῦ Ἄδου, ἡ πυλωρὸς τῆς Μο-
νῆς τῶν Ἰβήρων, ὀνομασθῆναι
θελήσασα Δέσποινα, ἀποκοπὴν
μοι τῶν χρεῶν, τῶν πολλῶν μου
εὐσπλάγχνως βραβεύουσα.

Καὶ νῦν...

Ἑγίασται, ἀληθῶς ἡ θάλασσα, διαπλεύσει τῆς ἀγίας μορφῆς σου, ἡ δὲ Μονὴ τῶν Ἰβήρων ὡς πλοῦτον, τῆς ἀρωγῆς σου αὐτὴν ὑπεδέξατο, ἅπας ὁ Ἄθως δὲ αὐτήν, ὡς ἐλπίδος πυρσὸν κατεπλούτησε.

Διάσωσον, ὦ Πορταΐτισσα πάντα-
 ἄγγε Θεοτόκε, πάσης βλάβης καὶ ἀναγκῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς ὀλοψύχως προστρέχοντας τῇ σῆ σκέπη.

Ὶαχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρησΐαν.

Αἴτησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄) καὶ τὸ παρὸν
Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ως προστασίαν καὶ σκέπην καὶ
ἔφορον, ὁ περιώνυμος κληρὸς
σου Ἄχραντε, ὑμνεῖ σε ἀεὶ Πορ-
ταῖτισσα, καὶ ἐκ βαθέων ψυχῆς
ἀνακράζει σοι· ἀπαύστως με φύ-
λαττε Δέσποινα.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου
ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (β΄)

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύ-
σουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Τοῦ ὀνόματός σου μνησθήσομαι
ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ὁ Ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιο-
θῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ
ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν
τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη
πᾶσι.

Ὁ Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγί-
ου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνα-
 στᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς
 τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πό-
 λιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
 οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν
 Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
 ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄσπασμόν τῆς
 Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν
 τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη
 πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ
 ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ
 εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί,
 καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς
 κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο,
 ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου
 πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ
 φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ

ὄτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρὶ μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Χορός·

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος β'. Δόξα...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις,
ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Τῆς Πορταΐτισης, ταῖς θείαις
ἱκεσίαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἐχει σε Πανάχραντε, τὸ μέγα ὄρος τοῦ Ἄθω, μέγα καταφύγιον, οἰκεία χρηστότητι καὶ διάσωμα· διὰ σοῦ πάσης γάρ, θλίψεως λυτροῦται· Πορταῖτισσαν δὲ ἄγρυπνον, ὥσπερ ἠυδόκησας, μάνδρα τῶν Ἰβήρων ἢ ἔνδοξος. Ἄλλ' ὦ θεοχαρίτωτε, δίδου ἡμῖν πᾶσι τὴν χάριν σου, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου Κόρη ἀφ' ἡμῶν, ἄχρι τερμάτων αἰῶνος δέ, φύλαττε τοὺς δούλους σου.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Καὶ εὐθὺς, αἱ λοιπαὶ ᾠδαί.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόσους ποικίλας θεραπεύει, καὶ
ἀκάθαρτα πνεύματα διώκει,
τῆς εἰκόνοσ τῆσ σῆσ, ἡ χάρισ Θε-
οτόκε· ἐντεῦθεν Πορταῖτισσα, πᾶ-
σα γλῶσσα σὲ δοξάζει.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δύναμιν δίδου Θεοτόκε, τοῦ πα-
τεῖν ἡμᾶσ ἐχθροῦ τὰσ πανουρ-
γίασ, καὶ συμμάχει ἡμῖν, ἀεὶ ὡσ
καθυπέσχου, κατὰ τοῦ πολεμήτο-
ροσ, καθ' ἡμῶν ὠρουομένου.

Δόξα...

Ἐλαιον ἄλευρον καὶ οἶνον, ὡς
 Ἐπλήθυνάς ποτε ἐν τῇ Μονῇ
 σου, οὕτω δίδου Ἄγνη, τοῖς σοῖς
 ἰκέταις πᾶσι, τῆς μητρικῆς εὐνοίας
 σου, τὰς πλουσίας εὐλογίας.

Καὶ νῦν...

Ἐκέπε τὴν σὴν κληρονομίαν,
 Πορταΐτισσα ἐκ πάσης ἐπη-
 ρείας· ὅτι ἅπας πρὸς σέ, ὁ Ἄθως
 ἀτενίζει, ἐν εὐκαιρίαις Ἄχραντε,
 καὶ ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.

Ῥδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν ἐσπέρᾳ πρωτῆ καὶ μεσημβρία,
 Ἐν ἡμέρᾳ νυκτὶ καὶ πάσῃ ὥρᾳ,

καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καρδικετεύω
σε, στένων καὶ δακρῦων, ἀσπάζο-
μαι φόβῳ, τὴν σὴν σεπτὴν εἰκόνα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψασαί μου τὰ πάθη τῆς καρδίας,
φώτισόν μου τὸν νοῦν ἐσκο-
τισμένον, καὶ τὴν ψυχὴν μου τε-
θνηκυῖαν ζώωσον, καὶ υἶὸν ἡμέ-
ρας, καὶ φωτὸς με δεῖξον, Δέσποι-
να κληρονόμον.

Δόξα...

Ἐ ἀινοῦσιν ἀγγέλων πανηγύ-
ρεις, καὶ ὑμνοῦσιν ἀνθρώπων
ὁμηγύρεις, καὶ οὐρανὸς καὶ γῆ καὶ
θάλασσα, Πάναγνε κυρίως, ἀνυ-
μνολογοῦσι τὴν σὴν σεπτὴν εἰ-
κόνα.

Καί νῦν...

Χαῖρε πύλη καὶ γέφυρα καὶ κλιμαξ, ἐκ θανάτου πρὸς τὴν ἀθανασίαν, δι' ἧς χωροῦμεν διαπεραιούμενοι, τὴν ὑγρὰν τοῦ βίου, θάλασσαν καὶ γῆθεν, ὑψούμεθα πρὸς πόλον.

Ῥδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ως θάλαμον ὠραῖον καὶ φαινόεινον, ὡς εὐώδη νυμφῶνα Πανάμωμε, ὡς εὐανθῆ, κῆπον καὶ παράδεισον εὐθαλῆ, ὡς νοητὸν ἅγιασμα, ὡς χρυσοπορφύρωτον κιβωτόν, ὡς ἔμψυχον χωρίον, καὶ πύρινον ὡς θρόνον, τὴν σὴν εἰκόνα ὀνομάζομεν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχὺν καὶ θυμηδίαν ἐν τοῖς δεινοῖς, καὶ παράκλησιν Κόρη ἐν θλίψεσι, δίδου ἡμῖν, τοῖς ὑπὸ τὴν σκέπην σου τὴν σεπτὴν, Παρθένε Πορταῖτισσα, πίστει καταφεύγουσιν ἀκλινεῖ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν ἐξαιτουμένη, καὶ μετοχὴν ζωῆς τῆς κρείττονος.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μὴ παύσῃ περισκέπουσα ἐν παντί, τὸ περίβλεπτον Ὅρος σου Ἄχραντε, τὸ εὐλαβῶς, Κόρη ἐν ἡμέρᾳ τε καὶ νυκτί, τὸ ἅγιόν σου ὄνομα, φέρον ἐν τῷ στόματι καὶ νοῖ, παρέχουσα ἐν τούτῳ, τῆς σῆς ἐπιστασίας, χειρὶ πλουσία τὰ γνωρίσματα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναμάτων ψυχοτρόφων καὶ γλυκερῶν, ὡς πηγὴ σωτηρίου ἀκένωτος, βλύζεις αἰεὶ, ῥεῖθρα τὰ θεόβρυτα μυστικῶς, καὶ ἄπασαν τὴν ποιμνην σου, ἄρδεις καὶ εὐφραίνεις προφητικῶς· ἀλλὰ καὶ μετὰ τέλος, ἡμᾶς ἀκατακρίτους, τῷ σῶ Υἱῷ Ἀγνῇ παράστησον.

Δόξα...

Ἡ ἄχραντος εἰκὼν σου καὶ εὐκλεής, ὡσπερ ἥλιος Κόρη ὑπέρλαμπρος, αἴγλη τῆ σῆ, ἐκ τῆς τῶν Ἰβήρων σεπτῆς Μονῆς, ἀστράπτει ἐν τῷ Ὄρει σου, καὶ εἰς πάντα κόσμον ὑπερφυῶς, καὶ λύει παθημάτων, τὴν νύκτα Θεοτόκε,

ταῖς τῶν θαυμάτων ἀναλάμψεσι.

Καὶ νῦν...

Νοός μου τὴν ὁμίχλην τὴν χα-
λεπήν, τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου
σου δέομαι, λῦσον Ἄγνη, καὶ τὰ
τῆς ψυχῆς μου πάθη δεινά, θε-
ράπευσον καὶ σῶσόν με, ἐκ τῆς
δυναστείας τοῦ πονηροῦ, καὶ ὥρα
τοῦ θανάτου, ἐξάρπασόν με Κόρη,
ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ κοσμοκράτο-
ρος.

Καὶ εὐδὺς τό·

”**Α**ξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακα-
ρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν
ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον
καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐν-

δοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Πρόσδεξαι τοὺς ὕμνους Μητὲρ Ἁγνή, οὓς ἐν τῷ ναῷ σου, σοὶ προσφέρομεν εὐλαβῶς, καὶ δὸς ἡμῖν χάριν, τοῦ προσκυνεῖν ἀξίως, τὴν πάνσεπτον εἰκόνα σου, Πορταΐτισσα.

Ἐκε ξενοτρόπως ἡ σὴ εἰκὼν, ἐν τῷ ὄρει Ἄθω, καὶ ἐδόθη ὡς θησαυρός, τῇ Μονῇ Ἰβήρων, Ἁγνή Θεογεννητορ· διὸ ὑμνολογοῦμεν τὰ σὰ θαυμάσια.

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρμονή,
καὶ Μονῆς Ἰβήρων, Πορταΐτισ-
σα ἄρωγή, καὶ παντὸς τοῦ κό-
σμου, ἔξαιρετος προστάτις, καὶ
κηδεμὼν καὶ σκέπη Θεογεννήτρια.

Ἐτήλη θεοτύπωτος ἐμφανής,
ἁγίας περὶ ἡμᾶς σου, προστασίας
ἡ σὴ εἰκὼν, πέλει Θεοτόκε· διὸ
ἅπας ὁ Ἄθως, ὑμνεῖ καὶ μεγαλύνει
σε Πορταΐτισσα.

Ἐκέπε τὴν Μονήν σου πάσης
ἁργῆς, καὶ βλάβης Παρθένε,
καὶ μανίας τοῦ δυσμενοῦς, καὶ
ἐν ᾧρα δίκης, ἡμᾶς ἀκατακρίτους,
φύλαξον Θεοτόκε τοὺς πεποι-
θότας σοι.

Τοὺς τοῦ ὄρους Ἄθω καθηγητάς,
 μοναστὰς μιγάδας, ἱεράρχας καὶ
 ἀθλητάς, ὁμολογητάς τε, ποιμένας
 καὶ ὁσίους, τῶν μοναστῶν τὰ πλή-
 θη, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
 Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων
 ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ
 τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβεί-
 αν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός,
 ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
 ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
 Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ

θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκια τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὴν σεπτὴν σου εἰκόνα, Πορταῖ-
τισσα Δέσποινα, ἣ διὰ θαλάσσης ἐπέστη, θαυμαστῶς ἐν τῇ ποίμνῃ σου, τιμῶμεν ὡς ἅγιασμα

σεπτόν, καὶ σκῆνωμα τῆς δόξης σου πιστῶς· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἀναβλύζεις τὰς δωρεάς, τοῖς πόθῳ ἐκβοῶσί σοι. Δόξα τοῖς θαυμασίοις σου Ἄγνή· δόξα τῇ προμηθείᾳ σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου πλουσία χρηστότητι.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἔτερον. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως δώρημα τέλειον, τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἄγνή, πιστῶς ἐδεξάμεθα, τὴν παραδόξως ἡμῖν, ἐλθοῦσαν εἰκόνα σου· ὄθεν καὶ πυλωρόν σε, κεκτημένοι Παρθένε, πόθῳ σοι ἐκβοῶμεν, Πορταῖτισσα Κόρη· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ὁ Ἱερεύς·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς
εἰρήνης...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυ-
λαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν
ταύτην (ἢ τὸν οἶκον τοῦτον)...

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Ὁ Ἱερεύς·

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...

Καί ποιεῖ ἀπόλυσιν.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν
τά παρόντα τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντας τοὺς προστρέχοντας
πιστῶς, τῇ σῆ κραταιᾷ προ-

στασία καὶ τὴν εἰκόνα σου, χάριν
 τε καὶ ἔλεος, ἡμῖν πηγάζουσαν,
 μετὰ φόβου καὶ πίστεως, Ἄγνη
 προσκυνοῦντας, σῶζε Πορταῖτισ-
 σα, πάσης στενώσεως, πάσης
 προσβολῆς ἐναντίας, καὶ ὀδυ-
 νηρῶν συμπτωμάτων, καὶ τῶν ἐν
 τῷ βίῳ περιστάσεων.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις
 τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι
 ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλί-
 ψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ
 ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ
 φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν...

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ «**ΜΕΛΙΣΣΑ**»

570 21 ΑΣΠΡΟΒΑΛΤΑ

Τηλ.: 23970 23313, Fax: 23970 21754